

langt, langt fornuftigere end lovgiverne. Det skal man huske. Det er helt utrolig vigtigt, når vi snakker opdragelse, at huske, at forældrene godt kan finde ud af det selv. Det kan de så-mænd også, selv om Folketinget kvajer sig.

Når vi gik i krig mod det, var det, fordi selve angrebet på det, man kaldte revselsesretten, jo var noget sludder, for der har aldrig eksisteret en trykt revselsesret. Det var bare et andet udtryk for forældrenes opdragelsesmandat. Angrebet mod revselsesretten, som bl.a. kom fra fru Lone Dybkjær, var det, vi gik imod, hvor vi sagde, at vi vil fastholde, at børnene er forældrenes og ikke statens.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er de jo; i hvert fald er de jo forældrenes ansvar. Men det, jeg så godt vil spørge om, er: Syntes hr. Jesper Langballe, at det er i orden, at forældre f.eks. tager ungerne og rusker dem en tur, giver dem en på siden af hovedet, giver dem en bagi eller bruger andre sanktioner, stuearrest f.eks.? Er det i orden i forbindelse med den eksisterende lovgivning, eller hvad mener hr. Jesper Langballe?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ja, det kan jeg forsikre fru Lone Dybkjær for at jeg synes det er. Jeg synes altså, at når man begynder at ville lovgive om, hvilken farve skoven skal have, eller hvordan forældre skal opdrage deres børn, så overskrider man nogle grænser, hvor man må finde sig i, at lovgivningen ikke virker. Det er, fordi vi har en retstradition her i Danmark, i Norden, der bygger på sædvaner.

Man kan ikke bare fuldstændig ud i den blå luft pludselig indføre nye retsprincipper, grundlæggende nye retsprincipper, og så regne med, at de bliver overholdt. Det bliver de ikke, og det gør heller ikke noget, fordi, som jeg sagde, forældrene heldigvis er meget, meget klogere med hensyn til de ting, end Folketingets medlemmer er.

Kl. 15.30

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så siger vi tak til hr. Langballe og går videre i ordførerrækken til den konservative ordfører, fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

Det kan jo være svært for mig at være andet end meget tilfreds med de forslag, vi har til behandling i dag, som jo er en udmøntning af den aftale, vi lavede, lige inden vi gik på sommerferie, »En ny chance til alle«. Vi er i Det Konservative Folkeparti indstillet på at give integrationsindsatsen et kæmpe løft, og det synes vi sker med disse forslag.

Vi har i alt for lang tid ladet udlændinge i Danmark passe sig selv. Vi har måske sådan lidt i misforstået venlighed accepteret, at kvinderne i indvandrer miljøer ikke kom i hverken job eller uddannelse, og vi har accepteret, at der har været en lavere arbejdsmarkedstilknytning blandt indvandrere generelt end blandt danskere. Og det er et problem.

Det er et problem for indvandrere, fordi det selvfølgelig er meget utilfredsstillende ikke at kunne forsørge sin egen familie med sine egne tjente penge. Det er også et problem for indvandrernes børn. Vi ved fra flere undersøgelser, at kvinderne er nøglen til god integration af børnene. Hvis kvinderne kan dansk, så kan de involvere sig i børnenes skole. Har kvinderne en uddannelse, så kan de hjælpe børnene med lektierne. Og har de et job, så er de gode rollemodeller for deres børn, der får en opfattelse af, at det er normalt at stå op om morgenen og passe et job.

Derfor er det helt uden diskussion godt, hvis vi kan skaffe indvandrere i job. Men det er også godt for det danske samfund, hvis det lykkes. Det er jo helt uholdbart at have menneskelige ressourcer stående på passiv standby, når de kan komme ud og bidrage til samfundsøkonomien.

Derfor har vi en meget klar opgave herinde i at lave nogle mekanismer, der tilskynder disse grupper til at komme ud på arbejdsmarkedet eller ind i uddannelsessystemet. Og de mekanismer har vi så forsøgt at finde frem til i de to forslag, vi nu har til behandling.

Et af de vigtigste elementer er integrationskontrakten. Det, at man laver en kontrakt mellem mennesker, virker nu engang forpligtende for begge parter. Og jeg synes, det er meget vigtigt, at kontrakten stiller krav til både myndighederne og til den person, der er omfattet af den.

Der står helt klart i lovforslaget, at kontrakten skal beskrive udlændingens rettigheder og pligter. Det betyder, at kommunen ikke bare kan lade stå til, men aktivt skal hjælpe udlændingen i gang med et relevant kursus eller guide vedkommende ud på arbejdsmarkedet.